

TEATRE-MUSEU TORRE GALATEA:

EL GRAN LLEGAT DE DALÍ

Quan la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Figueres decidiren adquirir la Torre Gorgot a la pujada del Castell de la Capital de l'Alt Empordà, que Salvador Dalí demanava per completar el seu Teatre-Museu i establir-hi la Seu de la seva Fundació, s'acomplia un fet cabdal que permetria la definició de Meca Daliniana tal com el genial pintor volia que fos la seva Ciutat de Figueres. El somni de Dalí era clar. Des de rebatejar la construcció amb el nom que perpetués el de la seva esposa i musa inspiradora, Gala, anomenant Torre Galatea el conjunt que incloïa part de l'antiga muralla i torre angular de la Ciutat, fins

a recrear la seva visió externa, d'acord amb els dibuixos que realitzà el 1983, on el color vermell venecià de les parets es completava amb el relleu dels pans de crostó que en decoraven tota la façana, rematada per figures, ous i esferes, tot donant-li una característica nova, eminentment daliniana.

Constituïda la FUNDACIÓ GALA-SALVADOR DALÍ per escriptura notarial del desembre de 1983, el març del 84 va efectuar-se l'acte oficial d'inici d'activitats estatutàries en un moment en què la postració de Dalí era extremadament penosa. Es tractava, però, d'iniciar pel futur unes activitats, entre les quals era primordial

l'ampliació de les sales del Teatre-Museu, per tal d'aconseguir que la major part de l'obra daliniana que el seu autor guardava, hi fos exposada, conjuntament amb les dependències que havien de permetre el desenvolupament futur del Centre Superior d'Estudis i Investigació, que per voluntat del fundador, Salvador Dalí, calia radicar a la Torre Galatea.

Així, una vegada recuperat el mestre de l'accident que li provocà l'incendi de Púbol, que el portà a les portes de la mort a l'agost del 1984, s'iniciaren els treballs del projecte de les obres a fer. La col·laboració de l'Arquitecte Enric Fita i de P. Aldámiz, aparellador, així com la de tots els contractistes i industrials que han intervingut a les obres, ha estat notable en tots els sentits. No és fàcil realitzar obres en el mateix lloc on es viu, més encara si l'estat de salut de l'estadant és delicat, i si és, a més, algú com Salvador Dalí; però les obres s'han anat fent amb mútua comprensió i sobretot amb sujecció a les suggerències d'algú genial com ell.

El primer objectiu a assolir fou convertir part de la gran superfície del casal en la casa del mateix Dalí. Donar-li, alhora, un lloc amb sol i tranquil·litat, des d'on fos possible veure el cel, escoltar les hores del campanar de Sant Pere i seguir l'adequació de les idees que tenia pel seu Teatre-Museu. Això sense complicar la distribució dels diferents serveis que pressuposaven el bon funcionament futur de la Fundació.

A la tardor del 1984, Salvador Dalí va instal·lar-se a la part de migdia de la Torre Galatea, després de restaurar les pintures de "Trompe l'oeil" del dormitori principal i resoldre funcionalment les dependències dels que l'havien d'atendre. Es féu un projecte bàsic general que abastava el conjunt, per anar-lo desentrotllant per etapes. D'acord amb les disponibilitats econòmiques, de manera que pel març del 85, quedà aprovat pel Ple del Patronat de la Fundació, el programa general i la primera fase d'actuació amb un pressupost extraordinari.

El Teatre-Museu havia experimentat un augment considerable de visitants que es preveia progressiu, i, per tant, es feia necessari un replanteig de circulació que fes possible, sense empentes, una capacitat de 4.000/dia, xifra que durant la temporada d'estiu es podia considerar assolible. També convenia millorar els serveis: des de la instal·lació d'aire condicionat i de totes les mesures de segure-

FOTO: JOAN MA. PAU